

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Richarda Bureša a JUDr. Pavla Farkaša v trestnej veci odsúdeného **T. D. pre pokračujúci zločin lúpeže spolupáchateľstvom** podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/, § 20 Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 10. marca 2015 o **návahu odsúdeného T. D. na odňatie a prikázanie veci inému súdu**, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec odsúdeného T. D., sp. zn. 23 Tos 189/2014 **sa Krajskému súdu v Trenčíne n e o d n í m a.**

O d ô v o d n e n i e :

T. D. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV z 27. septembra 2013, sp. zn. 3 T 37/2006 právoplatne odsúdený za pokračujúci zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., § 120 Tr. zák.

Za to mu bol podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 37 písm. h/, písm. k/, písm. m/, § 38 ods. 7, § 41 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky PL. ÚS 106/2011, uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 11 (jedenásť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho súd na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uznesením Okresného súdu Trenčín z 19. novembra 2014, sp. zn. 3 Nt 63/2014, bol odsúdený podľa § 411 ods. 1 Tr. por. a § 9 zák. č. 475/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, preradený na ďalší výkon trestu odňatia slobody uložený mu skôr citovaným rozsudkom, z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený T. D. a táto bola predložená ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie a rozhodnutie Krajskému súdu v Trenčíne.

Pred týmto postupom súdu vyššieho stupňa odsúdený T. D. podal žiadosť o odňatie a prikázanie veci, ktorú odôvodnil tým, že zamestnanci tamojšieho Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, sú alebo môžu byť v príbuzenskom vzťahu so sudcami Okresného alebo Krajského súdu Trenčín a preto má pochybnosti o ich nestrannosti.

Na podklade predloženého návrhu Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či sú splnené zákonné podmienky na odňatie a prikázanie veci **a zistil, že tomu tak nie je.**

Prieskumná povinnosť najvyššieho súdu bola obmedzená ustanovením § 23 ods. 1 Tr. por., pretože v tomto štádiu trestného stíhania najvyšší súd nebol oprávnený vec preskúmať zo širších hľadísk, ako tomu je napríklad v konaní o odvolaní oprávnenej osoby (§ 317 ods. 1 Tr. por.).

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. **z dôležitých dôvodov** môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Takýto postup je však výnimkou z pravidla, čo zákon podmieňuje tým, že pre tzv. „delegáciu“ musia byť dané dôležité dôvody.

Platná právna úprava nedefinuje pojem „dôležité dôvody“.

Význam, resp. dôležitosť dôvodu pre aplikáciu citovaného výnimočného opatrenia na zmenu miestnej príslušnosti súdu, musí byť porovnateľný s významom ústavného princípu vyplývajúceho z článku 48 Ústavy Slovenskej republiky, že „nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi“. „Delegácia“ sa preto nesmie stať prostriedkom na porušenie práva obvineného na zákonného sudcu, ale ani prostriedkom na to, aby procesné strany určovali, kto bude zákonným sudcom v konkrétnom prípade, bez splnenia zákonných podmienok § 23 ods. 1 Tr. zák.

Medzi dôležité dôvody tzv. delegácie však treba zahrnúť aj prípady vylúčenia všetkých sudcov príslušného súdu.

Takýto stav v posudzovanej veci nenastal.

Z písomného vyjadrenia sudcov krajského súdu (okrem dvoch, ktorí sa pre svoju práceneschopnosť nevyjadrili) vyplýva, že u nich neboli splnené zákonné podmienky pre ich vylúčenie uvedené v § 31 ods. 1, ods. 2, ods. 3 Tr. por.

Na podklade týchto skutočností možno konštatovať, že najvyšší súd doposiaľ nezistil žiaden dôležitý dôvod (akým je vylúčenie všetkých sudcov daného súdu alebo ako sú okolnosti, ktoré zabezpečujú zistenie skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, ako predpokladu spravodlivého konania a rozhodnutia alebo pochybnosti, či u miestne príslušného súdu možno zaistiť dodržanie základných zásad trestného konania uvedených v § 2 Tr. por.), ktorý by odôvodňoval odňatie veci príslušnému súdu, ktorým je Krajský súd Trenčín a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Samotný odsúdený svoj návrh bližšie žiadnym spôsobom neodôvodnil a žiadne iné dôležité dôvody pre postup podľa § 23 ods. 1 Tr. por. najvyšší súd nezistil.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 10. marca 2015

JUDr. Martin P i o v a r t s y, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mgr. Zuzana Vojtelová